

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 295

16 Φεβρουαρίου 2011

Τό πολιτιστικό μας ὄραμα

"Ἐχειν" ἢ "Εἶναι";

ναζητῶ τό πολιτιστικό ὄνειρο τοῦ "χθές" καί τοῦ "σήμερα". Φυλλομετρῶ, μέ πάθος ἀνήσυχου ἐρευνητῆ, ἀλλά καί διψασμένου ὁδίτη, τίς ἐξομολογητικές καταγραφές τῆς στρατιᾶς τῶν προγόνων μας, πού λιτάνευαν, μέ ἱερό δέος, τή θησαυρισμένη πολιτιστική δέσμη τῶν δικῶν τους προγόνων, τήν ἐμπλούτιζαν μέ τήν προσθήκη τῆς δικῆς τους θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς ἐμπειρίας καί τήν κληροδοτοῦσαν στίς καρδιές καί στίς συνειδήσεις τῶν διαδόχων τους. Παράλληλα φυλλομετρῶ, μέ ἀσίγαστη ἀνησυχία καί μέ ἀκόρεστο πάθος, τό πολιτιστικό μνημόνιο τῆς νεωτερικότητας, μέ τά πλεονεκτήματά του καί τίς ἀδυναμίες του. Τίς ἐμπειρίες, τά βιώματα καί τίς κρίσεις

τῆς γενιᾶς τῆς δικῆς μου, πού πλανιέται, μεθυσμένη, στό ἀτέλειωτο δάσος τῶν μηχανῶν καί πνίγεται στή μολυσμένη ιδεολογική σκοτεινιά καί στήν ἀδιαπέραστη θολούρα τῶν βιομηχανικῶν ἀπόβλητων. Τήν ἀτομική ἢ τήν ὁμαδική ἔμπνευση, πού ποτίζει τήν παγκοσμιοποιημένη ἀνθρωποθάλασσα καί τήν καθημερινότητά της. Τό διεγερτικό ὄραμα, πού μεταστοιχειώνεται σέ θεωρία καί πράξη καί πού οἰκοδομεῖ, τούτη τήν ἱστορική στιγμή, τό ἀνάκτορο τῆς χαρᾶς μας ἢ τή φυλακή τῆς δυστυχίας μας.

Γυροφέρνω καί ψάχνω, λουσμένος στό δάκρυ τῆς συγκίνησης, στόν τόπο μου. Στή γεωγραφική ζώνη μέ τήν πολύτομη καί βαρύτιμη ἱστορία. Πού περπάτησε στίς πέντε ἡπείρους, γέμισε καρδιές, φώτισε συνειδήσεις, ἀνάδειξε ἀγίους καί ἥρωες καί ἐπικύρωσε τήν ἀξία τῆς ὑπαρξης, τήν εὐγένεια τῶν ὁραμάτων της καί τό μεγαλεῖο τῶν ἀγώνων της. Καί ἀνοίγω διάλογο μέ τή γενιά, πού νομιμοποιεῖται νά προβληθεῖ καί νά δραστηριοποιηθεῖ ὡς φυσικός κληρονόμος τῆς ἀτέλειωτης προγονικῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας καί ὡς χαρισματικός συνεχιστής τῆς καταξιωμένης, ἀνθρωπιστικῆς παράδοσης.

Τό ἐγχείρημα, πού ὁραματίζομαι καί σχεδιάζω, δέν εἶναι εὐκολο. Καθώς ξανοίγομαι, μέ αἰφνιδιάζει καί μέ τρομάζει ἡ διάχυτη τραγική μετάλλαξη, πού θολώνει τήν ἐποχή μας. Τό πολιτιστικό ὄνειρο, πού ἀνάδειξε χαρισματικές ὑπάρξεις, ἥρωες καί ἀγίους, τό συναντῶ καί τό ψηλαφῶ-σέ εὐρύτατη κλίμακα-σάν κίνητρο, σάν ἔμπνευση καί σάν θησαύρισμα, πού λειτούργησε στίς χιλιετίες ἐκεῖνες, πού ἔδυσαν, μέ τήν ἀνατολή τῆς νεωτερικότητας, στόν ἱστορικό ὀρίζοντα. Ἀλλά δέν τό διακρίνω-κυρίαρχο, δυναμικό ὄραμα-στόν πολιτιστικό ὀργανισμό τῆς μηχανοκρατούμενης τρίτης χιλιετίας.

Τά συναρπαστικά σχήματα, πού ἐμπνέουν ἢ καταπιέζουν τήν ἐποχή μας, διαστέλλουν τό "ὑπάρχειν" ἀπό τό "ἔχειν". Καί, στρέφοντας τά νῶτα στήν ποιοτική, πνευματική καί ἠθική ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητος, ἐπικεντρώνουν τήν προσοχή τους καί τούς ἀγῶνες τους στήν αὐξηση τοῦ ὑλικοῦ πλούτου. Στίς χειμαρῶδεις παροχές ἀπεριόριστου ὄγκου ἐλκυστικῶν ἀγαθῶν στό ἀχόρταγο καί ἀνικανοποίητο πλήθος. Κυβερνήσεις πανίσχυρων κρατῶν, ὀργανισμοί παγκόσμιου προβληματισμοῦ καί ἐπίμον-

ης ἐπεξεργασίας τῶν ἐξελίξεων ἢ τῶν διαπλοκῶν, ἡγέτες μέ σφραγίδες ἐντιμότητος ἢ μέ πρωτόκολλα μαφίας, ὑπόσχονται ἀναβάθμιση καί πολλαπλασιασμό τῆς εὐμάρειας. Φωνασκοῦν, διαμαρτύρονται, προβάλλονται στήν ἐπικαιρότητα μέ τή φήμα τοῦ ἐπαναστάτη ἢ τοῦ ἥρωα, πού ἀγωνίζεται γιά τήν ἰσόποση ἡ-κατ' ἐξαίρεση-γιά τήν προνομιακή κατανομή τῶν ἀγαθῶν τοῦ πλανήτη μας.

Σ' ὅλη αὐτή τήν ἰδεολογική καί τήν ἐμπορική ἐκστρατεία, πού ταυτίζει τόν πολιτισμό μέ τήν ἄκρατη εὐμάρεια καί κυριολεκτικά, πλανᾷ τήν οἰκουμένη, ἀφήνοντας στή σκιά τόν πνευματικό, χαρισματικό πλοῦτο καί τό ἄθλημα τοῦ προσώπου στήν ἀρένα τοῦ ἥθους, δέ βρίσκω εὐκόλα ἡγετικά στελέχη ἢ ἐρευνητικούς παράγοντες, νά αὐτονομοῦνται ἀπό τήν πλάνη. Νά ἐπικεντρῶνουν τό ἐνδιαφέρον τους, τίς μελέτες τους καί τοὺς ἀγῶνες τους στόν ἐμπλουτισμό καί στήν ἀναβάθμιση τῆς προσωπικότητος. Γιά τοὺς πολλούς, πολιτισμός εἶναι τὰ ἐπιστημονικά μας κέντρα, οἱ μηχανολογικές μας τελειοποιήσεις, οἱ ἀχόρταγες καί ἀτέλειωτες ἐξορύξεις τοῦ ὀρυκτοῦ μας πλούτου, τὰ ταξίδια μας στό ἄπειρο, οἱ ἀτομικές μας βόμβες, μέ τήν ἀπεριόριστη ἐμβέλεια. Ὅλα τὰ στοιχεῖα, πού χτίζουν ἢ γκρεμίζουν τόν πολιτιστικό μόχθο αἰῶνων καί διαπραγματεύονται τήν-κατ' ἀποκλειστικότητα-ἀνάθεση τῆς παγκόσμιας πολιτικῆς ἐξουσίας στά χέρια τῆς προνομιακῆς ὀλιγαρχίας καί τό προνόμιο τῆς ἀποκλειστικῆς οἰκονομικῆς διαχείρισης στοὺς τερατογενεῖς οἰκονομικούς μηχανισμούς.

‘Η σκιερή τριετία(α)

Τρίν λίγες μέρες ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος συμπλήρωσε τριετία ὀλόκληρη ἄδοξης προέλασης μέσα στή βαθειά σκοτεινιά τῆς ἀφωνίας του καί τῆς ἀπραξίας του. Οἱ κόλακες τοῦ στενοῦ περιβάλλοντός του τόν θυμίασαν καί τόν πολυχρόνισαν. Τά μέλη τοῦ «κλάμπ» τόν χειροκρότησαν. Τό ἀνήσυχο πλῆθος, πού νοσταλγεῖ νά ἀκουμπήσει στήν ποιμενική ράβδο τῆς ἄδολης ἀγάπης, γιά νά διαβεῖ τό χαοτικό ρῆγμα τῆς ἐποχῆς μας, σκούπισε τά ὑγρά μάτια του, ἄφησε τό μελαγχολικό του βλέμμα νά πατήσκει στίς ἀπογοητεύσεις τῆς τριετίας καί ἔμεινε νά κρατάει μέσα του, στό λογισμό του καί στήν καρδιά του, τά φοβικά πλέγματα, πού ἐνεργοποιεῖ καί πολλαπλασιάζει ἡ σκοτεινιά τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου καί ἡ αἰνιγματική ἀπόσυρσή του ἀπό τή διαλεκτική τῆς εὐθύνης.

Ἀπό τή δική μου σκοπιά, χω-

ρίς νά διεκδικῶ τό προνόμιο τῆς ἀλάθητης ἐκτίμησης τῶν περιστατικῶν τῆς καθημερινότητας καί χωρίς νά ἐπιτρέπω στή γραφίδα μου νά ἀφανίζει, μέ μαῦρες πινελιές, ἔντιμες καί κατά πάντα σύμφωνες μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τίς Πατερικές παραδόσεις, πρωτοβουλίες τῶν συνεπισκόπων μου, θά χαράξω ἓνα περίγραμμα καί μιά ἀποτίμηση τῆς τριετοῦς θητείας τοῦ ἀδελφοῦ Ἱερώνυμου στήν καθέδρα τοῦ Συνοδικοῦ Προέδρου. Θά ἐπικαλεσθῶ ἀπόψεις καί ντοκουμέντα, πού τά συναντῶ, κατά τήν καθημερινή μου ἀναστροφή, ὡς ἐμπειρίες καί ὡς παγιωμένες πεποιοθήσεις εὐρύτατων κύκλων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας πληρώματος καί ὡς ἔμπονα ἐρεθίσματα, πού κλονίζουν τή συνειδησιακή ἡρεμία καί διαχύνονται, στά κατάστιχα τῆς δημόσιας ἐνημέρωσης, ὡς κατακραυγὴ ἐνάντια στοὺς καταχραστὲς τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας καί ὡς περιφρονητές

τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων.

Πρὶν καταστρώσω τὸν ἐνδεικτικὸ πῖνακα τῶν ὁραματισμῶν καὶ τῶν προτιμήσεων τοῦ κ. Ἰερώνυμου, πού προσδιόρισαν καὶ ἔγραψαν τὴν τριετὴ ἀρχιεπισκοπικὴ του δραστηριότητα, θά τολμήσω νά ἐπαναφέρω, στή μνήμη τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἀποσπάσματα καὶ περιλήψεις σειρᾶς στοχασμῶν, πού εἶχα καταθέσει στήν «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση», τὴν 1η Μαρτίου τοῦ 2008 καὶ πού δέν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρά ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ἀφιέρωση στό νέο Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ πόνου καὶ τῶν ὁραμάτων τῶν τραυματισμένων καὶ πονεμένων μελῶν τῆς ἐλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

1. Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἐπιτρέπεται καὶ δέ δικαιούται νά κινηθεῖ ὡς ἀπόλυτος μονάρχης. Ὡς ἐξουσιαστής καὶ ὡς δυνάστης τῶν συνεπισκόπων του καὶ ὁλόκληρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος. Ἡ προβολὴ τῆς ἀπαίτησης νά σιωπᾷ ἢ νά ὑποτάσσεται ταπεινά ἢ Συνοδικῇ Συνέλευση στούς σχεδιασμούς καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς προεδρικῆς καθέδρας ἐκφράζει πνεῦμα καὶ νοοτροπία ἀλλότρια τῆς Ἀποστολικῆς καὶ τῆς Πατερικῆς μας Παράδοσης. Ὁ θνεῖο δάνειο, πού ἐκτρέπει τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση σέ τυραννικὸ σχῆμα. Ἀποενεργοποιεῖ τὸ νόμο τῆς

ἀγάπης. Καὶ ἀκυρώνει τὴ θεμελιακὴ ἐμπειρία τῆς «κοινωνίας» «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

2. Τό δεύτερο παλλαϊκὸ αἶτημα, πού ὑποβάλλεται στό νέο Ἀρχιεπίσκοπο, εἶναι νά στήρει τὸ ἐπιτελεῖο του καὶ νά στελεχώσει ὁλόκληρὴ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος μέ προσωπικότητες, πού θά καταλάβουν «φῶς Χριστοῦ» καὶ δέ θά δίνουν τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ γιὰ ψόγο καὶ γιὰ κατακραυγὴ.

3. Πρόκληση μεγέθους, γιὰ τὸ νέο Ἀρχιεπίσκοπο, εἶναι ἡ ἀλόγιστη μεταφορὰ στὸν Ὁρθόδοξο ἐλληνικὸ χῶρο τῆς κοσμικῆς προβληματικῆς, πού παγιδεύει, ἐπηρεάζει ἀρνητικὰ καὶ ἀλλοτριώνει τὰ ποιμαντικὰ ἀνοίγματα κάποιων θρησκευτικῶν κοινοτήτων στὸν ἀναπτυγμένο καὶ στὸν ἀναπτυσσόμενο σημερινό κόσμο.

4. Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος καλεῖται ὄχι μόνο νά προβληματιστεῖ καὶ νά προβληματίσει τοὺς Συνοδικούς συνεπισκόπους του κατὰ τοὺς σχεδιασμούς τῶν νέων ποιμαντικῶν ἀνοημάτων, ἀλλὰ καὶ νά κάνει βήματα τολμηρὰ καὶ ἀποφασιστικά, ὥστε νά ἀποφύγει ὁ ἴδιος τὸν ἐξανδραποδισμό, πού ἐπιβάλλει ὁ δαίμονας τοῦ πλούτου καὶ τῆς χλιδότης ἐμφάνισης.

Ἀτυχῶς, ἡ τριετία, ὅπως διέρρευσε, ὅπως φορτίστηκε καὶ ὅπως λειτούργησε, πιστοποίησε τὴν πλήρη ἀδυναμία τοῦ κ. Ἰερώνυμου νά

άσκήσει Ἀποστολική καί Πατερική ποιμαντική καί νά ἀπλώσει στόν ἑλληνικό χῶρο τά τεκμήρια τῆς ἐξαγιασμένης καί θυσιατικῆς Ἀρχιερωσύνης. Συνεπαρμένος καί, κυριολεκτικά, μεθυσμένος ἀπό τή χαρά τῆς προαγωγῆς του, ἀνέβηκε τά σκαλοπάτια τοῦ διακεκριμένου θρόνου μέ μόνη ἐξάρτηση τή σκοτεινή τεχνική τῆς Ἰντριγκας καί μέ ὄραμα τήν ἀπόσβεση τῶν ἀντιδράσεων τῆς πληγωμένης καί ἀπογοητευμένης ἐκκλησιαστικῆς φάλαγγας καί τήν ἀνενόχλητη νομή τῶν προνομίων τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος.

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή ταυτοποιήθηκε καί ἀξιολογήθηκε ἡ ἀδυναμία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰερώνυμου νά εὐθυγραμμίσει τά ὁράματά του καί τήν πρακτική του μέ τήν ἀκοίμητη κινητικότητα τῶν Ἀγίων Πατέρων καί μέ τήν ἐκδηλῆ εὐαίσθησία τους νά προσφέρουν ἀδάπανο τό Εὐαγγέλιο Ἰησοῦ Χριστοῦ, «εἰς τό μή καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ» (Α΄ Κορινθ. θ΄ 18). Μπήκε στό στάδιο τῶν ἀποστολικῶν ἀγώνων μέ ἓνα ἐνθρονιστήριο λόγο, ξύλινης δομῆς καί ἀγνώστου γραφίδας. Καί, συνέχισε, γιά τρία ὁλόκληρα χρόνια, νά ἐπικοινωνεῖ, μέ τό ποίμνιό του καί μέ ὁλόκληρη τήν ἑλληνική Ὁρθόδοξη Οἰκογένεια, μέ ξύλινα γιορταστικά κείμενα καί μέ περιπτωσια-

κές ἐγκυκλίους, πού συνέτασσαν οἱ κοντινοί καί οἱ μακρινοί του συνεργάτες, ἀποτυπώνοντας τό δικό τους δημοσιογραφικό τάλαντο καί ὄχι τή φωτισμένη συνείδηση καί τήν ἀγαπητική παρόρμηση τοῦ πρώτου ποιμένα τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Κατά τήν τρίχρονη διαδρομή, ὁ βαθύτατα προβληματισμένος ἑλληνικός λαός δέν εἶδε οὔτε μιά φορά τόν Ἀρχιεπίσκοπο νά ἐμφανίζεται σέ δημόσιο χῶρο ἢ στό στούντιο ἑνός τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ καί νά διδάσκει, ἀπό θησαύρισμα ψυχῆς, τό ἐγκαταλελειμμένο ποίμνιο. Νά φωτίζει τίς χαρισματικές προοπτικές τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικότητας. Νά ἀναλύει τίς δυσχέρειες καί τίς ἀνατροπές, πού εἰσάγει στόν κόσμο καί στήν ἱστορική πραγματικότητα τό ἀθεϊστικό κίνημα. Νά πιάνει ἀπό τό χέρι τίς νέες ὑπάρξεις καί νά τίς φέρνει ἔξω ἀπό τίς ἰδεολογικές χωματερές τοῦ τραγικοῦ αἰῶνα μας.

Οἱ νέοι ἄνθρωποι, τά θύματα τοῦ ἀθεϊστικοῦ εἰδώλου καί τῆς πληρωμένης προπαγάνδας, ὅπου τύχαινε νά ἀντικρύσουν τό πρόσωπο τοῦ προκαθήμενου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔβλεπαν καί βλέπουν μιά παγωμένη φυσιογνωμία, δίχως χαμόγελο φιλόανθρωπος διάθεσης καί δίχως λόγο παρηγοριᾶς, πού δείχνει, περισσότερο, παράγοντα ἀποκομμένο καί ἀποξενωμένο ἀπό τό

κοινωνικό σύνολο, παρά πνευματικό ἡγέτη, πού ἀθλεῖται πλάϊ στους ἁγίους καί μεταμορφοῦται «τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τό δοκιμάζειν τί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον» (Ρωμ. ιβ' 2).

Ἡ σιωπή του, πού δημοσιοποιεῖται, συζητεῖται ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρο τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας, κατάντησε ἀξεπέραστο ἐρέθισμα τῆς παλλαϊκῆς περιέργειας. Ἀντιμετωπίζεται ὡς σύνδρομο ἀρρωστημένης αὐτοαπόσυρσης ἀπό τό χρέος τοῦ λόγου καί τοῦ κοινωνικοῦ διαλόγου ἢ ὡς σκόπιμη ἐπιφύλαξη καί ἀπόκρυψη τῶν σκοτεινῶν διαθέσεων του καί σχεδιασμῶν του ἀπό τόν συνομιλητή του, πού ἐκβάλλει στήν ἐξαπάτηση.

Οἱ συνεπίσκοποί του, οἱ στενοί, ἀλλά καί οἱ κατά περίπτωσιν συνεργάτες του δέν ἐξαπατοῦνται. Βλέπουν τό σκοτεινό βλέμμα του καί μαγνητοσκοποῦν τή σιωπή του. Καί τό πλῆθος, πού παρακολουθεῖ «ἐξ ἀποστάσεως» τά τεκταινόμενα, δέ λαθεύει στήν ἐκτίμησή του. Βλέπει, ἀκούει, ἐπεξεργάζεται τή σπάνια, ἄτολμη καί παγερή παρέλαση τοῦ πρώτου ποιμένα στά μονοπάτια τῶν μίντια καί καταλήγει σέ ὁμόφωνα συμπεράσματα. Καί δέν εἶναι λίγες οἱ ἀφορμές, πού οἱ πίο τολμηροί ἢ οἱ πίο ἀθυρόστομοι τόν κοσμοῦν μέ τήν ἀνθοδέσμη τοῦ πεζοδρομίου.

2. Ἡ Θεολογική ἀπαιδευσία καί ἡ ἀτολμία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου, πού ἐκδηλώθηκαν, πληθωρικά, κατά τήν ἄσκηση τῶν Συνοδικῶν του καθηκόντων, ἔσπρωξε τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση στό περιθώριο τῆς ἀπραξίας καί τῆς ἀνυποληψίας καί θόλωσε τόν ὁρίζοντα τῆς αὐριανῆς μέρας.

Τρία ὁλόκληρα χρόνια δέ στάματῆσαν νά συνεδριάξουν τά δύο μεγάλα Συνοδικά Σώματα, στά ὁποῖα προεδρεύει, κατ' ἀποκλειστικότητα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Καί ἡ ἀπόδοση σέ δυναμικές πρωτοβουλίες, ὑπέρβασης τῶν ποικίλων δυσκολιῶν καί σέ προγραμματισμούς βελτίωσης καί ἀναβάθμισης τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου, δέν ἀποστασιοποιεῖται ἀπό τή μηδενική στάθμη.

Οἱ τακτικές Συνελεύσεις τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, πού πραγματοποιοῦνται μιά φορά τό χρόνο, ἐνισχύθηκαν, κατά τό διάστημα τῆς τριετίας καί μέ πρόσθετες Συνεδριάσεις, γιά τή μελέτη καί τήν ἀντιμετώπιση ἐμβόλιμων θεμάτων, πού διατάραξαν τήν ἐκκλησιαστική γαλήνη. Ἰδιαίτερα, κατά τήν ἐκπνοή τοῦ ἔτους 2009 καί τήν εἵσοδο στήν ταραγμένη ἀτμόσφαιρα καί στους φορτικούς οἰκονομικούς προβληματισμούς τοῦ 2010, τό Ἀνώτατο Συνοδικό Σῶμα συνεδρίασε ξανά καί ξανά καί ἀσχολήθηκε μέ τίς ἀγωνίες τοῦ λαοῦ, μέ τίς ἀδυναμίες τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων νά ἀντιμετωπίσουν δυνα-

μικά και αποτελεσματικά την οικονομική κρίση και με τό συνεχώς αναπαραγόμενο και ξαναφωτιζόμενο αίτημα, να συστρατευθεί η Έκκλησία της Ελλάδος στον τιτάνιο αγώνα ενάντια στην ανέχεια και στην πείνα, να συμβάλει θετικά και γενναία στην απόσβεση των διογκωμένων χρεών και να βοηθήσει, με ιεραποστολικό ζήλο, στην ενίσχυση της έλπίδας, ότι πολύ σύντομα θα κοπάσει η θύελλα.

Μέσα σ' αυτό τό διάγραμμα των προθέσεων εντάχτηκαν οι προσκλήσεις για τις έκτακτες Συνελεύσεις της Ιεραρχίας κατά την κρίσιμη χρονική περίοδο 2009-2010. Τά αποτελέσματα, όμως, ήταν, όχι απλώς πενιχρά, αλλά-κατά κυριολεξία-άπογοητευτικά.

Μιά από τις υποτιθέμενες δυναμικές παρεμβάσεις της Συνοδικής διοίκησης στις αναταράξεις του οικονομικού χώρου, ήταν η απόφαση, που υλοποιήθηκε, δίχως καθυστέρηση, να βοηθήσει η οικονομική υπηρεσία της Έκκλησίας στην ενίσχυση του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, για να προκύψει ρευστότητα και άνεση δανειοδότησης προς τις μπλοκαρισμένες επιχειρήσεις.

Η απόφαση αυτή έσυρε τη Συνοδική ολομέλεια σε μία σκοτεινή άτραπό. Η οικονομική υπηρεσία της Έκκλησίας δεν είχε τη δυνατότητα να καλύψει τη μεγάλη δαπάνη, γά την αγορά του πακέτου των με-

τοχών της Εθνικής Τράπεζας. Κατέφυγε στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και δανείστηκε 27.000.000 ευρώ, με έπιτόκιο, που έπάρυνε την Έκκλησία με ένα, επί πλέον, εκατομμύριο ευρώ. Οι μετοχές, που αγοράστηκαν, δεν πέρασαν στα χέρια των φτωχών και πεινασμένων. Ούτε προσφέρθηκαν, γιά να μειώσουν τά χρέη των υπερχρεωμένων. Κατατέθηκαν στην Τράπεζα, ενίσχυσαν τη ρευστότητα και άνοιξαν τις πύλες στους ρέκτες επιχειρηματίες, γιά να συνάψουν πρόσθετα δάνεια και να διευρύνουν τόν κύκλο των συναλλαγών τους.

Θά έγγισω τό δάχτυλο και σε μιά άλλη έκβαση της πληθωρικής ένασχόλησης της Συνόδου της Ιεραρχίας με την «έν εξελίξει» οικονομική κρίση.

Από την αύγή του 2010, ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος είσηγήθηκε στά μέλη της Ιεραρχίας να άσχοληθούν, κατά την τακτική Συνέλευση του Οκτωβρίου, άποκλειστικά και μόνο με την οικονομική κρίση, που ξέσπασε, σάν καταιγίδα, σκοτείνιασε τόν όρίζοντα και άφησε πίσω της την ανέχεια και τόν τρόπο. Όρισε τούς είσηγητές. Πέρασε την είδηση στον καθημερινό Τύπο και στά τηλεοπτικά κανάλια και προσανατόλισε όλους τούς ενδιαφερόμενους και τούς άντιλέγοντες στίς πρώτες μέρες του Οκτωβρίου, που οι πατέρες και ποιμένες θά έσκυβαν να άφουγκραστούν τό λαϊκό στεναγμό και θά

άνοιγαν τήν καρδιά τους νά προσφέρουν πατρική ἀγάπη καί ἀδελφική παρηγοριά.

Ὁ Ὀκτώβριος ἤρθε καί ἡ βίβλος τοῦ πόνου ἀνοίχτηκε στή Συνοδική τράπεζα. Δυό Μητροπολίτες, πού εἶχαν προταθεῖ ὡς εἰσηγητές ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, παρουσίασαν τήν κοινωνική ἀναταραχή, ἀναφέρθηκαν σέ λαθεμένους χειρισμούς ἐκ μέρους ἀρμόδιων, κρατικῶν παραγόντων, καταλόγισαν εὐθύνες καί-παράλληλα-προσπάθησαν νά ἐπισημάνουν τό χρέος τῆς Ἐκκλησίας, νά συμπαρασταθεῖ στόν πονεμένο λαό καί νά ἀνοίξει δρόμο διαφυγῆς ἀπό τήν κακοδαιμονία, τήν καταπιεστική ἰδιοτέλεια, τήν ἀφόρητη στέρση, καί τήν ὑπερτροφική διαφθορά.

Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συνοδικοῦ σώματος, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρόεδρο κ. Ἱερώνυμο καί μέ τήν ψήφω της, ἔκανε ἀποδεκτές ὅλες τίς θέσεις καί τίς προτάσεις τῶν εἰσηγητῶν Ἱεραρχῶν. Καί-ἐν κατακλείδι-ἀποφάσισε νά ἀπευθύνει μήνυμα στό ἑλληνικό πλήρωμα, καταθέτοντας τά συμπεράσματα τῶν Συνοδικῶν ἐρευνῶν τους καί ἀνοίγοντας ἕνα παράθυρο πρὸς τόν οὐρανό, ἀπ' ὅπου «*πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καί πᾶν δῶρημα τέλειον*» κατεβαίνει, «*ἀπὸ τοῦ πατρός τῶν φώτων*» (Ἰακώβ. α' 17).

Ἔτσι τέλειωσε ἡ Συνοδική διερεύνηση τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Καί ἔτσι ἄρχισε ὁ διασυρμός τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ καί τῶν κεντρι-

κῶν μοχλῶν τῆς σκοτεινῆς διαπλοκῆς.

Ἡ συζήτηση ἔγινε καί ὁλοκληρώθηκε κατὰ τή Συνέλευση τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀκτωβρίου. Καί, μόλις, στό τέλος τοῦ Δεκεμβρίου, κατὰ τίς παραμονές τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, διανεμήθηκε στό λαό τό μήνυμα τῶν Συνοδικῶν πατέρων. Γιατί προκλήθηκε μιά τρίμηνη καθυστέρηση, δέ δόθηκε καμμιὰ ἐξήγηση. Ἀλλά δέν ἦταν μόνο αὐτό τό ψεγάδι, πού δέν ἀπαντήθηκε καί δέ διαλευκάνθηκε. Τά περισσότερα σκιερὰ καί τά ἀναπάντεχα, ἦταν ὁ σάλος πού προκλήθηκε, ἀμέσως μετά τή διανομή τοῦ Συνοδικοῦ μηνύματος, ἡ ἐνόχληση τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων, πού πέρασε στή δημοσιότητα, ἡ ἀλλαγὴ στάσης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί προέδρου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ φυγὴ ἀπὸ τίς εὐθύνες του καί ὁ-κατ' ἀκολουθίαν-ἀναβρασμός στή Συνοδικὴ ὁμήγυρη.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅταν διαπίστωσε ὅτι ἄνοιξε χάσμα στίς σχέσεις του μέ τόν πρωθυπουργό καί τοὺς ἐπιτελεῖς του, προσποιήθηκε ὅτι δέν ἦταν σύμφωνος μέ τήν ἐκτύπωση καί τήν κυκλοφορία τοῦ Συνοδικοῦ μηνύματος. Ὅτι τό χειρόγραφο παραδόθηκε στό Τυπογραφεῖο τῆς Ἀπιστολικῆς Διακονίας καί τυπώθηκε, χωρίς τή δική του συγκατάθεση. Καί ὅτι τό περιεχόμενό του ἀπηχοῦσε τίς ἀψευεῖς μιᾶς μικρῆς ὁμάδας Ἱεραρχῶν καί ὄχι τοῦ συνόλου.

Τό χάσμα στίς σχέσεις Κυβέρνησης καί Ἱεραρχίας διευρύνθηκε καί βάθυνε. Καί τά ἐπόμενα βήματα, ἴσαμε τούτη τήν ὥρα, δέ διευκόλυναν στήν ὑπέρβαση τῆς καχυποψίας καί τῆς ἀντιπαλότητας.

Δέν εἶναι εὐκολο, μέσα στό χάος, πού δημιουργήθηκε, νά προβλέψει κανείς τήν αὐριανή καί τή μεθαυριανή ἔκβαση τῆς ψυχρότητας καί τῆς διαμάχης. Θά χαθεῖ τό σύννεφο στόν ὀρίζοντα; Ἡ θά ἀνεβάσει στήν ἐπιφάνεια καί ἄλλες πικρίες καί θά προκαλέσει πρόσθετες δονήσεις στίς σχέσεις Κράτους καί Ἐκκλησίας;

Δέν θά διακινδυνεύσω νά φρωτώσω μονομερῶς τίς εὐθύνες. Νά ὑπογραμμίσω τά λάθη ἢ τίς σκοπιμότητες τοῦ κυβερνητικοῦ σχηματισμοῦ, σκεπάζοντας ἢ ἀποσιωπώντας τούς ἀναξιοπρεπεῖς χειρισμούς ἐκ μέρους τοῦ «πρώτου τῇ τάξει» Ἱεράρχη. Ἐνα τέτοιο τόλμημα, ξένο πρὸς τίς Εὐαγγελικές διαγραφές καί πρὸς τήν Πατερική μας παράδοση, δέ θά κατέθετε μαρτυρία ἡθους, ἀλλά θά πρόδιδε προδοσία τοῦ ἐπισκοπικοῦ χρέους.

Ἡ σειρά τῶν ἐξελίξεων, εἶναι ἢ ἀκόλουθη: Ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, μέ ὁμόφωνη ἀπόφασή της, προγραμματίσει τή διανομή τοῦ μηνύματος «πρὸς τόν λαόν» σ' ὅλες τίς Μητροπόλεις τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐκτύπωσή του ἔπρεπε νά γίνει στό Τυπογραφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Καί γιά νά προωθηθεῖ ἐκεῖ,

ἔπρεπε νά ἔχει τήν ἔγκριση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ διανομή του δέν θά μπορούσε νά γίνει χωρίς τήν ἔγκριση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ προέδρου της Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ διαδικασία αὐτή ὑποχρέωνε τοὺς δύο Μητροπολίτες, πού παρουσίασαν τήν εἰσήγησή τους στή Συνοδική ὁλομέλεια καί ἐπιφορτίστηκαν μέ τήν ὑποχρέωση νά ἐνσωματώσουν στό κείμενό τους καί τίς κρίσεις καί προτάσεις τῶν συναδέλφων τους, μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς προσπάθειάς τους, νά καταθέσουν τά χειρόγρατά τους στήν Ἀρχιγραμματεία τῆς Συνόδου καί ἡ Ἀρχιγραμματεία νά τά παρουσιάσει στόν Ἀρχιεπίσκοπο, γιά τόν τελικό ἔλεγχο καί τή διαβίβασή τους στό γενικό Διευθυντή τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ὁ πρόεδρος Ἱερώνυμος εἶχε ἀκούσει τοὺς εἰσηγητές. Εἶχε παρακολουθήσει καί τίς προτάσεις τῶν μελῶν τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος. Στή συνέχεια, εἶχε διαβάσει τό τελικό κείμενο, πού τοῦ διαβιβάστηκε μετά τήν ἐνσωμάτωση τῶν διορθώσεων καί τῶν προτάσεων. Ἦταν πλήρως ἐνημερωμένος. Ἄν διαφωνοῦσε, εἶχε καί τό χρόνο καί τό δικαίωμα νά καταθέσει τίς ἀντιρρήσεις του καί νά ζητήσῃ ἀναψηλάφηση τοῦ θέματος. Ἀλλά δέν τό ἔκανε. Δέ δικαιολογεῖται, ἐκ τῶν ὑστέρων, νά διαφοροποιεῖται, νά βάζει ἐμπόδια στήν ὑλοποίηση τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων, νά ἐμφανίζεται σύμφωνος μέ τίς ἀπόψεις καί μέ τίς

κινήσεις της κοσμικής εξουσίας και έπικριτικός για τις απόψεις πλειάδας συνεπισκόπων του. Δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά διοχετεύει στήν κοινή γνώμη, μέ τούς μηχανισμούς της δημόσιας πληροφόρησης, τήν εἴδηση, ὅτι ἡ κυκλοφορία τοῦ φυλλαδίου ἔγινε χωρίς τή δική του συναινέση.

Οἱ τρεῖς μῆνες της ἀπόκρυψης τοῦ κειμένου καί της ἀνεξήγητης σιωπῆς του ἐγγράφονται στό παθητικό του. Καί ἡ γλοιώδης ἐπιχείρηση νά μειώσει τόν ὄγκο τῶν εὐθυνῶν της διαφθαρμένης κρατικῆς ὀλιγαρχίας, πού ἔσυρε τή χώρα μας καί τό λαό μας στόν ὀλεθρο καί στήν ἀπόγνωση, εἶναι ἀπαξιωτική τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματός του καί ταυτοποίηση της πρακτικῆς του μέ τή δόλια πρακτική της ἀθεϊστικῆς μάζας.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά καταθέσω καί νά ὑπογραμμίσω, ὅτι κατά τή σκοτεινή νύχτα της τριετοῦς ἡγεμονίας τοῦ κ. Ἱερώνυμου, μέ τό ἴδιο βέβηλο τυπικό, λειτούργησε καί ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος καί χειρίστηκε θέματα εὐαίσθητα καί καταστάσεις καταλυτικές της ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας.

Τεκμήρια καί ντοκουμέντα, πού ἐπιβεβαιώνουν τή δυσλειτουργία, τόν ἀπογοητευτικό ἐκτροχιασμό καί τήν ἀναποτελεσματικότητα τοῦ τακτικοῦ Συνοδικοῦ

ὀργάνου, ὑπάρχουν πάμπολλα. Θά ἀπαριθμήσω, μέ ὑπογράμμιση τῶν σοβαρότερων, τά ντοκουμέντα ἐκεῖνα, πού ἐγγράφονται, μέ γράμματα ἀνεξίτηλα, στήν ἱστορική βίβλο της Ἐκκλησίας καί πού διαμορφώνουν τό χαρισματικό ρεῦμα ἀφοσίωσης στούς ποιμένες ἢ τή θύελλα της διαμαρτυρίας καί της περιφρόνησης.

Τό πρῶτο πακέτο τῶν ἀπαξιωτικῶν ντοκουμέντων εἶναι (θά τό πιστέψετε;) τά δελτία εἰδήσεων, πού ἐκδίδει ἡ ἴδια ἡ Ἱερά Σύνοδος της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος, κάθε φορά, πού συνεδριάζει τό σῶμα καί ἀντιμετωπίζει (ἢ ὑποτίθεται ὅτι ἀντιμετωπίζει) τά προβλήματα καί τίς δυσχέρειες της ἐπικαιρότητας.

Καί τό δεύτερο, εἶναι ὁ ἐκκλησιαστικός καί ὁ κοσμικός ἐνημερωτικός μηχανισμός, πού χωρίς νά παραλείψει τήν τυπική ἀναπαραγωγή τῶν σύντομων καί ψυχρῶν Συνοδικῶν δελτίων, ἐπεκτείνει τήν ἐνασχόλησή του καί τίς κρίσεις του καί σέ πτυχές της Συνοδικῆς λειτουργίας, πού συνθέτουν τίς σκηνοθεσίες καί τίς ἱντριγκες τοῦ παρασκηνίου.

Τά ἐπίσημα δελτία, πού ἐκδίδει ἡ Σύνοδος, στό σύνολό τους, εἶναι στεγνά καί κούφια. Δέν ἔχουν τό ἄρωμα της πατερικῆς πνευματικότητας. Δέ δείχνουν, ὅτι προσεγγίζουν μέ διακριτική εὐλάβεια τά προβλήματα καί τίς συμπεριφορές καί ὅτι χειρίζονται τό τιμόνι τοῦ ἱεροῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους μέ

προσοχή, μέ προσευχή καί μέ διάκριση.

Τό σταθερό μοτίβο τῶν Συνοδικῶν δελτίων, πού δημοσιεύονται στό περιοδικό «Ἐκκλησία» ἤ καί σέ κάποιες ἡμερήσιες ἐφημερίδες, πληροφορορεῖ τοὺς ἀναγνώστες, ὅτι οἱ Συνοδικοί Μητροπολίτες ὑπόγραψαν τά πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας, ὅτι ἐνημερώθηκαν γιά κάποιες ἡμερήσιες Συνεδρίες, πού πραγματοποιήθηκαν στήν ἐλληνική πρωτεύουσα ἤ σέ κάποια ἐπαρχιακή πόλη καί ὅτι κάποιοι κληρικοί ἤ λαϊκοί ἐπιλέχτηκαν γιά νά ἐκπροσωπήσουν τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στίς συναντήσεις κάποιων Θεολογικῶν ἤ Ἐκκλησιολογικῶν Ὁργανισμῶν.

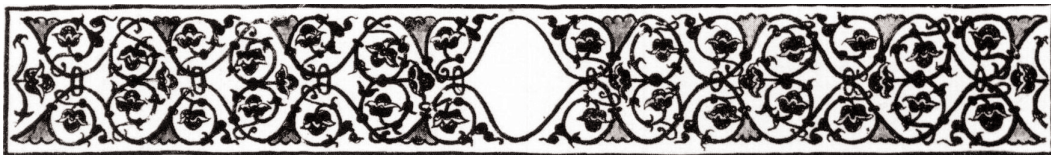
Θέματα τρέχοντα καί ἐπείγοντα, χειρισμοί λαθεμένοι ἤ στρεβλωμένοι, συμπεριφορές ἐκκοσμικευμένης, ἀλλοτριωτικῆς νοοτροπίας, δέν ἐκδιπλώνονται στή Συνοδική Τράπεζα καί δέν ἀπαρροφοῦν τό ἐνδιαφέρον καί τό χρόνο τῆς Συνοδικῆς ὁμάδας. Ὅλα αὐτά, πού ἐγγίζουν τό ἥθος τῶν ἀνώτατων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, ἀνοίγουν τήν ἀτζέντα τῆς αὐτοκριτικῆς καί τῆς αὐτομεμψίας, σπρώχνονται στό περιθώριο, γιά νά μή διαταράξουν τό «φιλάδελφο» καί γιά νά μή μεταφέρουν στήν κοινή γνώμη τή σκοτεινιά τῆς ἀπογοήτευσης καί τήν πικρία τῆς προδοσίας.

Θά ἀναφερθῶ σε μιά λεπτομέρεια, πού ἴσως ἐκτιμηθεῖ ὡς ὑ-

περβάλλουσα ὑποτίμηση τοῦ Συνοδικοῦ ἔργου ἢ ὡς λεπτομέρεια φιλοκατήγορης κριτικῆς, ἀλλά, ἂν κανεῖς τήν προσέξει καί τή ζυγίσει μέ τά σταθμά τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς πρακτικῆς, θά συμφωνήσεις, ὅτι ἀποτελεῖ νότα φαιδρότητας.

Στό διάστημα τῆς τριετίας, πού σοβαρά θέματα ἀναδιάρθρωσης τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου δέν ἀπασχόλησαν τόν πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, στοὺς τόμους τῶν πρακτικῶν καταχωρίστηκε, ὡς ἀξιόλογη καί ὡς ἐπιτακτική, μιά ἀπόφαση, πού ἔχει σχέση μέ τή θρησκευτική εὐλάβεια τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς. Οἱ ἀγροφύλακες εἶχαν μιά ἔμπνευση. Σκέφτηκαν καί ἀποφάσισαν νά ἀνακηρύξουν ὡς προστάτη τοὺς ἅγιο τόν ὁσιομάρτυρα Κοσμά τόν Αἰτωλό. Σύμφωνα μέ τά τρέχοντα ἔθιμά μας, ἡ ἀπόφασή τους αὐτή δέ χρειαζόταν νά περάσει ἀπό ἔλεγχο καί ἔγκριση τῆς ἐπίσης Συνοδικῆς διοίκησης. Ἐκεῖνοι, ὅμως, ἴσως ἀπό ὑπερβολικό ζήλο, ἴσως ὑπακούοντας σέ κάποια συμβουλή, ἔστειλαν ἔγγραφο στήν Ἱερὰ Σύνοδο καί ζήτησαν ἐπίσημη ἔγκριση τῆς ἀπόφασής τους. Καί ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐπίσημα καί μεγαλοπρεπῶς, εὐλόγησε τήν ἔμπνευσή τους καί ἐνέκρινε τήν ἀνακήρυξη τοῦ ἁγίου Κοσμά ὡς προστάτη τῶν ἀγροφυλάκων.

Ποιμαντικές Έπισημάνσεις από την Παγκόσμια Όρθοδοξία

Ἡ Ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ

(Ὁ συγγραφέας τοῦ κειμένου, πού ἀκολουθεῖ σέ μετάφραση, εἶναι γνωστός στοὺς ἀναγνώστες μας (τ. 171, 12). Εἶναι συνταξιούχος Ἱεράρχης τῆς «Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στὴν Ἀμερική» (OCA), κτήτορας καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Νέο Ὑοστρογκ στὸν Καναδά. Ἐδῶ μᾶς κάνει κοινωνοὺς τῆς ἀγωνίας του γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ σέ χῶρες παραδοσιακά χριστιανικές. Τό συνοπτικό αὐτό ἄρθρο ἐγράφη μετὰ ἀπὸ συνέδρια σχετικά μέ τό ὑπ' ὄψη θέμα, τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφέας παρακολούθησε στή Συρία καὶ τῇ Ρουμανία).

Τρία σημαντικά σημεῖα τῶν καιρῶν μας δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι κάτι σοβαρό ἐκκολάπτεται. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ὡς Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, (καὶ μιῶν ιδιαίτερα γιὰ τὴν Ἐκκλησία μου, τὴν «Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐν Ἀμερικῇ (OCA)»), θά τό λάβουμε ὑπ' ὄψη μας καὶ θά ἀλλάξουμε νοοτροπία. Τά τρία αὐτά σημεῖα εἶναι τά ἑξῆς:

1. Μέσα σέ 20 χρόνια ἡ Εὐρώπη θά ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἓνα σύνολο μουσουλμανικῶν κρατῶν.

2. Μέσα σέ 10-15 χρόνια ὁ ἀριθμὸς τῶν συνειδητῶν μουσουλμάνων στὸν Καναδά θά ξεπερνᾷ τὸν ἀριθμὸ τῶν συνειδητῶν χριστιανῶν.

3. Ἦδη τό ἰσλάμ ἐπιδίδεται σέ μιά καλὰ μελετημένη καὶ πλούσια χρημα-

Μέ ὅσα, ἴσαμε τώρα, κατέγραψα, δέ συμπλήρωσα τὴν εἰκόνα τῶν ἐμπνεύσεων(!!!) καὶ τῶν δραστηριοτήτων(!!!) τῆς τριετοῦς θητείας τοῦ μακαριότατου Ἱερώνυμου στὴν ἀρχιεπισκοπικὴ ὑπευθυνότητα. Οἱ συμπεριφορές του ἀπο-

τελοῦν ντοκουμέντα. Ἀλλὰ ἔχουν ἀνάγκη συμπλήρωσης. Καὶ θά τὴν προσπαθίσω.

(Συνεχίζεται)

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

τοδοτούμενη ιεραποστολική δράση στη Δύση.

Οί δημογραφικοί δείκτες εύνουν σαφώς τό ισλάμ. Δέν χρειάζεται νά προσηλυτίσει κανένα Χριστιανό γιά νά κυριαρχήσει στην Εύρώπη. Ό ρυθμός άναπαραγωγής τών λαών μέ δυτικές κουλτούρες είναι κάτω τοῦ 1,5 παιδιά ανά γυναίκα· οί μουσουλμάνοι, πού ζοῦν στη Δύση άναπαράγονται μέ ρυθμούς 4-6, ακόμα καί 8. Οί χριστιανοί κάνουν άμβλώσεις· οί μουσουλμάνοι δέν κάνουν. Οί χριστιανοί έχουν μικρές οίκογένειες, 1 μέ 2 παιδιά· οί μουσουλμάνοι μεγάλες, κατά μέσον όρο 6 μέ 8 παιδιά. Οί μουσουλμάνοι είναι πιστοί στις παραδόσεις τους· οί περισσότεροι χριστιανοί όχι. Η προσέλευση τών μουσουλμάνων στά Τζαμιά καί ό ζήλος τους ξεπερνούν τήν προσέλευση καί τό

ζήλο, πού δείχνουν οί χριστιανοί γιά τόν έκκλησιασμό.

Έν τῷ μεταξύ, οί Όρθόδοξοι χριστιανοί έξαντλοῦνται σέ μεταξύ τους διαμάχες γιά άσήμαντες διαφορές· πολλοί ιεράρχες, ιδικά στην Άνατολική Εύρώπη, δέν έχουν σχεδόν καμιά προσωπική έπαφή μέ τά παίμνιά τους. Πολλοί ιεράρχες, καί έν γενεί κληρικοί, τηροῦν στάση άλαζονική καί θέλουν νά επιβάλουν τίς δικές τους επιλογές στους πιστούς. Κανείς στόν κόσμο τοῦ ισλάμ δέν μιλά γιά κατάργηση ή συντόμευση τοῦ Ραμαζανιοῦ· πολλοί, αντίθετα, στό χριστιανικό κόσμο ζητοῦν άλλες μέν νηστείες νά τίς καταργήσουν, άλλες δέ νά τίς περιορίσουν χρονικά. Οί μουσουλμάνοι σέβονται τόν τύπο έμφανίσεως, πού επιβάλλει ή πίστη τους, όταν πολλοί όρθόδοξοι κληρικοί νοιώθουν

Παπά-Γιάννη

Ποιά είναι ή γνώμη σου; Οί κάρτες τοῦ πολίτη, πού θά φωτογραφίζουν τούς δεσποτάδες μας, θά δημοσιοποιοῦν καί τό εύρος τής οίκονομικῆς τους άντοχής καί τά कुσούρια τους, πού τούς έντάσσουν στό Ζακυνθινό κλάμπ τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη καί τῶν όμοίων του;

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

ἄβολα καί ντρέπονται νά ἐμφανίζονται μέ ἐνδυμασία, πού ἀρμίζει σέ Ὁρθόδοξους κληρικούς. Οἱ μουσουλμάνοι διατηροῦν τήν παράδοσή τους νά σταματοῦν τή δουλειά καί νά προσεύχονται κάποιες φορές τήν ἡμέρα, ἐνῶ οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί καταβάλλουν προσπάθειες νά συντομεύσουν τό λιγοστό χρόνο, πού διαθέτουμε γιά τή Θεία Λειτουργία. Θά μπορούσε κανεῖς νά ἀναφερθεῖ καί σέ ἄλλες συγκρίσεις, τό θέμα ὅμως γενικά ἔχει νά κάνει πῶς νοιώθουμε τό χρέος μας, τήν πειθαρχία καί τόν αὐτοέλεγχό μας.

Ἡ πίστη μπορεῖ νά ἀναθερμανθεῖ μόνο μέ τήν πίστη· τό χρέος μπορεῖ νά ὑποδαυλισθεῖ μόνο ἀπό τό ἴδιο τό χρέος. Ἐμεῖς, ὡς Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, δέν θά καταφέρουμε νά προσφέρουμε τίποτα σέ ἀντιστάθμισμα τῆς ἐνθουσιώδους ἰσλαμικῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως στόν κόσμο, ὅσο κατατριβόμαστε σέ ἐσωτερικές ἐριδες γιά ἀνούσια θέματα, ὅπως ἡ «προάσπιση τοῦ ΔΙΚΟΥ μου χώρου» ἐναντι βλέψεων ἄλλου Ὁρθόδοξου κληρικοῦ. Σέ διεθνές ἐπίπεδο, οἱ προσπάθειες κάποιων νά ἀνασυστήσουν μιά σκιώδη Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἀποβαίνουν καταστρεπτικές. Ἡ διαίρεση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στόν παγκόσμιο χώρο καί ἡ μέχρις ἐξοντώσεως διαπάλη γιά κυριαρχία ὑπονομεύουν καί ἀποδυναμώνουν τήν Ὁρθόδοξη χριστιανική μαρτυρία. Οἱ ἰδιοτελεῖς βλέψεις τῆς μιᾶς πλευρᾶς πρὸς τήν ἄλλη καθιστοῦν τό πρόβλημα δομικό γιά τήν Ἐκκλησία μας καί γενικευμένο. Τό χειρότερο, ἀποτελοῦν προδοσία τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Πίστεως.

Ἐγὼ ἀπλά θά ζητούσα νά ἐνημερωθοῦμε γιά τήν παροῦσα πρόκληση καί νά εἵμαστε σέ ἐτοιμότητα γιά νά παλέψουμε κατὰ κύριο λόγο μέ τοὺς ἑαυτοὺς μας, νά ξεπεράσουμε τίς μικρότητές μας καί νά ἐπιτύχουμε μεγαλύτερη ἐνότητα πνεύματος καί στόχων. Ἀντὶ νά ζοῦμε μέ τό ἄγος τοῦ «ἀνταγωνισμοῦ», πρέπει νά συμμεριστοῦμε ὁ ἓνας τίς ἱκανότητες τοῦ ἄλλου καί νά ἐνδυναμώσουμε τή συναίσθηση τοῦ χρέους μας πρὸς τόν πιστό λαό. Καθένας μας ἔχει κάποιο χάρισμα νά προσφέρει. Πρέπει νά εἵμαστε ἐτοιμοὶ νά συνεισφέρουμε ὅλο τὸν ἑαυτό μας, μαζί μέ τοὺς ἄλλους, πρὸς χάρη τοῦ Εὐαγγελίου, γιά νά ἀντιμετωπίσουμε, μέ τήν ἐνότητα τῆς κοινῆς μας ἀγάπης πρὸς τό Χριστό, τίς προκλήσεις, πού βλέπουμε νά ἔρχονται ραγδαία.

Ἀρχιεπίσκοπος Λάζαρος Puhalo.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Ἀπό αὐτί σέ αὐτί

Συνηθίσαμε νά θεωροῦμε αὐθεντική τήν εἴδηση, πού περνάει ἀπό τόν ἔλεγχο καί τήν κριτική τῶν κατεστημένων ὑπηρεσιῶν τῆς ἐνημέρωσης καί διοχετεύεται στίς λαϊκές μάζες, μέ τά φτερά τῆς δημοσιογραφίας ἢ μέ τόν κινούμενο καί κραυγάζοντα ἐντυπωσιασμό τῆς τηλεοψίας.

Ὑπάρχει, ὥστόσο καί ἄλλος τρόπος ἐνημέρωσης, τεχνολογικά ἀδέξιος, ἀλλά πρακτικά καταξιωμένος. Κυριαρχοῦσε στήν οἰκουμένη κατά τούς αἰῶνες, πού σιωποῦσε ἡ τεχνολογία τῆς εἴδησης. Ἀλλά λειτουργοῦσε μέ ἀμεσότητα καί μέ ἔνταση. Καί ἐξακολουθεῖ νά δουλεύει καί νά μεταδίδει πληροφορίες ἴσαμε σήμερα.

Ἡ παλιά, ἀλλ' ὄχι ἀχρηστεμένη μέθοδος, εἶναι ὁ ψίθυρος. Ὁ σχολιασμός, πού κυκλοφορεῖ ἀπό στόμα σέ στόμα, ἀπό γειτονιά σέ γειτονιά, ἀπό ὁμαδοποιημένη πολιτική, κοινωνική ἢ ἐκκλησιαστική συντροφιά, σέ ἄλλη ὁμοιογενή συντροφιά ἢ σέ ἄλλους παράγοντες τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Τά καφενεῖα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, μέρα καί νύχτα, διακινοῦν τόν ψίθυρο. Καί οἱ χῶροι τῶν δεσποτικῶν δεξιώσεων φορτίζονται, ὁλοένα καί ἐπαχθέστερα μέ τό περιεχόμενο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κουτσομπολιοῦ καί μέ τή διαρροή τῆς ἴντριγκας.

Πρός τήν ἐξώθυρα

Οἱ ψίθυροι, πού διατρέχουν, μέ δαιμονιώδη ταχύτητα, ἀπό πόρτα σέ πόρτα καί ἀπό αὐτί σέ αὐτί, ἐνημερώνουν τό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα καί τήν εὐρύτατη ἑλληνική οἰκογένεια, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας Ἱερώνυμος ὁδεύει, μέ ταχύτητα ἀσκημένου Μαραθωνοδρόμου, πρὸς τήν ἐξώθυρα τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου.

Ἡ τριετής θητεία του στήν ἐπαλξή τοῦ προκαθήμενου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δέν ἐνέγραψε καρποφόρο ἄθληση καί δέ δημιούργησε ρεῦμα ἀποδοχῆς τῶν σχεδιασμῶν του καί τῶν δραστηριοτήτων του. Ἡ διαμορφωμένη καί παγιωμένη κοινή γνώμη τόν ἐντάσσει στή χορεία τῶν φιλόδοξων, πού, ὥστόσο, δέν κατάφεραν νά ὑλοποιήσουν τά ὄνειρά τους καί νά γράψουν, ἔστω σύντομη, ἀλλά ἀξιοθαύμαστη ἱστορία.

Μέ ἐκδηλη αὐτή τήν ἀποτυχία του, ὅλοι συμπεραίνουν, ὅτι τό ὑπόλοιπο κομμάτι τῆς κούρσας του εἶναι πολύ μικρό καί ἡ ἐξοδός του ἀναπόφευκτη.

Τήν ἀποψη αὐτή τήν ἐνισχύουν καί οἱ κινήσεις τῶν φιλόδοξων διαδόχων του, πού ἐκμεταλλεύονται μέ μαεστρία τίς γκάφες του καί πανηγυρίζουν, ὅταν τόν παρακολουθοῦν νά ἐπιχειρεῖ ἄλματα πρὸς τήν ἀπαξίωση.

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr